

Elias Schedius

**Eliae Schedii, Cada-Bohemi Daphn, Seu Corolla laurea Poëtica : Flosculis
Epigrammatum fragrantissimis, ex Viridario Aonidum amoenissimo delibatis,
adornata**

Rostochii: Pedanus, 1634

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728215691>

Druck Freier Zugang

Cg-3700.
~~C.H.f.-2129.~~

1. 3. 179.

Handwritten text, possibly a signature or date, in brown ink.

12, a - 6.
ELIÆ SCHEDII,

Cadâ-Bohemi

ΔΑΦΝΗ

SEU

COROLLA LAUREA

Poëtica,

Flosculis Epigrammatum fra-
grantissimis, ex Viridario Aoni-
dum amœnissimo delibatis, ador-
nata.

*Perpetuâ floret Laurus Parnassia fronde,
Svavisonaq; manet laus sine fine Lyra.
Hinc, certatim omnes dum auri rapiuntur
amore,
Auri ego lamellis præfero divitias,*

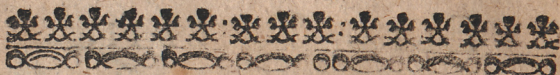
ROSTOCHII,

Typis JOACHIMI PEDANI,

ANNO M. DC. XXXIV.

L. II. f. 3129.

*Reverendâ Dignitate, Generis Nobilitate,
Eruditionis copiâ, Literaturâ politiore, Ampli-
tudine ac Prudentiâ conspiciens*

VIRIS,

Dn. CONSTANTINO FIDLERO,
Rostochij in æde Mariana Pastori ac Docto-
ri celeberrimo, Nobili Boruffo.

Dn. M. ANDREÆ CRACOVIO, Ecclesiæ
Buzoviensis Ephoro ac Seniori venerando.

Dn. M. HEINRICO KIELMANNO,

Dn. M. ERICO PELSCHOFERO, Ducalis
Pædagogij Stetin. Profesforibus, Illi Græ-
cæ Linguæ & Poët. Huic Eloquen-
tiæ, eximijs.

Dn. M. MARTINO BAMBAMIO,

Dn. PETRO BAMBAMIO, Fratibus
Germanis, Poëtis Laureatis Cæsareis; Illi
Scholæ Sedinensis Senatoriæ ConR.
maxime industrio: Huic Reip. War-
næ Consuli spectatissimo:

*Dominis Patronis, Præcept. Favioribus
ac Amicis, omni observantia studio etatem
colendis, dicat & offert*

ELIAS SCHEDIUS, P. L. C.,
Philos. Stud.

ODE DEDICATORIA.

Querat quis ergo, cur nunc aliquis grave studiū
Latonigenæ sequatur, miserum, lacrumabile
Se facit ans colentes, animum quoq; cumulans
Mendacis, replens illecebris pia pectora. ?
Dicato, pauperes Pegasidas modò vivere,
Vaccas pavisse pingues, ferula quoq; gracili
Adantra compulsisse saturas bene vario
Pabulo obedientem Aemonio genito Pheres
Latonâ genitum, & almo Jove Delium Apollonæ.
Vitæ duxisse longæ auricomam sua spatia
Calibem, quia carebat rutilante pecuniâ
Calliopen: Adde, egenos quod inops faciat suos
Latonius Clientes, seu prælia recinas,
Seu blanda verba cantes tenui Aoniæ lyra
Sufurro, sive focco volgus leve tapias,
Verrasse humum dolore acer symate tragico.
Tandem quicquid agis, aspidet Pauperies Comes,
Sive recinis Poëma, seu suavisona metra.
Doces. Septem gerunt Martia prælia rigida
Urbes de patria Homeri, cui Nectare suavia
Fluunt labella; non huicce domum dedit urbium
Nulla vivo, nec ulla vivo patria fuit,
Sed pulsus Urbe cuncta sua tempora profugus
Exegit, sterilis, ex pauperie gravis aridâ.

Deploreat ager agros, spoliataq; Tityrus
Rura; vix pellit autem arte famem sibi rabidam
Instantem Starius; Naso sed exul in horrido
Aquilonis axe Musis suum ibi exilium imputat.
Vera ergo cum sient hæc, facit ille homo similis
Stulto, novem Camænas adamans, & eas sequens.
At hinc responsa paucis tibi, Zoile, suggeram:
Tristis licet sequatur studio celebres sacro
Vates subindè egestas prospero pede; tamen haud
Arti imputanda erit, sed seculo huicce cinereo,
Ubi tympanum sonat vox, ubi cornua reboant.
Ubi buccina torta clangit, ruba cornea resonat,
Ubi arma milites vi stringunt rutilantia,
Ubi bella seua acutis ululatibus agitant.
Deinde nil Poëtis aliud petitur sacris,
Nisi fama tantum, & ævo viridantia cupida
Præconia laudis omni, incluta pectora stimulant.
Procul procul recedant, mala plurima dominis
Dantes suis opes magnificæ, atq; opulentia;
Opulentus, sat ero, si perpetuum mihi dederit
Apollo nomen, ut per rutilantia celebris
Ferat ætra, malo paucis mea tempora trahere
Contentus, quam metalli rutili cumulo inhians,
Opumq; dives, incelebris mea claudere
Stamina properante morte vitæ, & sine vitida
Degere post fata laude, & penitus mori in algida
Tunc morte nomen. Interit gaza, simul perit
Opulentia; sed manens perpetuò nova, viridi
Laurus virescit, en, fronde, suos beat optumè
Comites,

Comites, usq; post fata novissima tribuit
Perenne nomen, atq; in liquidum æthera collocat.

Carminibus ergò cedant trabeâ, quoq; Tyriâ
Amicti veste, qui sceptrâ manu aurea retinent,
Tyranni purpurati, procul & numeris Ducum
Cedant triumphi, & alta pompa hostibus obrutis,
Beata cedat Hermi, Lycii quoq; fluvii

Ripa, cumulo reportat quæ aurum innumerabili.
Miretur turba vilia; At nunc cito Juvenis
Latonius det undâ Aoniâ mihi calicem
Refertum, sic per ora vivus ferar omnium.

Dee magne, Dee ô Apollo, Pataron Dee, Domi-
tuus mihi adsit omnis furor, ô Dee Lyricen, (ne,
Cantumq; da incitato mihi, dulciaq; metra.

Hæc vera cùm sient, quod Clarius Deus optumè
Suos beet Clientes memori, radianteq; nomine
Seclo omni, quod metris magna potentia tremulis
Cedat Ducum, atq; gurges auri rutili; ergò nunc
Hanc Lauream, datam à Cæsario mihi Comite
Vobis, Viri celebres, Lycii juga rigida
Quæ exornatis Dei, dedico, consecro & offero,
Ergò vos ceu patens pignus amoris & unice
Studii, quò persequor vos, celebres Viri Apolline.

Fidleriade tibi primo. Etenim mihi plurima
Bona contulisti, agenti in Rosea Megalespolis
Urbe, & me Sysfiton tuum nectare vegeto
Nutristi dogmatis Dii, honor, & cui stabilis
Laus stat, nec interit corpore cum miserabili.

Sed cur tibi, Cracovi, qui dogmata cantitas

IOVÆ? permulta nobis bona pectore sedula
Fecisti, me instruendo Urania, aetheris ignei
Indagatricis, in dogmate lumina rapida
Tradent e, quando Sol vel cadat, aut celer advolet,
Vos sed docentium Biga Lyceo in inclyto
Nobis, quæ Sedinum caput extulit altius
Inter Urbes, Cūpressi quantum exsuperare sunt
Sveta viburna lenta, quis vocibus efferam?
Testimonia fide non dubiâ deponere,
Sic Præfide Apollinis, gratâ assuetudine sic
Poscente & obtinente, vix nomine cognito
Pro me haud veriti estis, ô inclyta Biga docentiū!
Sed laude quâ, metraq, ô geminum benè radians
Sidus fratrum, coronâ aureolâ eximium DEL,
Quos vivus olim adhuc Laurigeros Pater oculū
Divinus ipse Vates ope Apollineâ inclytus
Vidit, BAMBAMII, adhuc pluribus ilicò, meritis
Me incognitum replestis, pariliq, volentiâ
Comiti eximio offerentes mea qualia qualia
Metra! Fecistis, meo utserta virentia capiti
Lauri daret innubæ, tum mea tempora cingeret.
Hæc ergo cogitans pensculatius, equidem
Nihil invenio, nihil repperio, & video nihil,
Quo vos ornare posseti, accumulareq, validis
Vestris muneribus, ecce, dignum; nisi sat erit,
Si Vobis dederò me, quamdiu amabile rapidi
Conspicio jubar in altis Hyperione geniti
Cælis. JEHOVAH vos, qui mare numine placido
Temperat, ingenti orbis regit ardua climata,

Celestis

Celorumq; astra splendentia lumine nitido
Sospites servet in sua Ecclesiolæ ardua
Auxilia, pubis inq; prægnans Palladiæ
Commodum, Pubicæ & Rei; plurima bona det,
Tribuat seræq; vitæ revolubile spatium.
Pyllo simile seni, conspiciatis ut iterum
Ecclesiam vigentem in placido, simul aureo
Otio Pacis, & fata novissima placidâ
Claudatis morte; Tandem IOVAH omnia dirigens
Gaudia vitæ æviternæ det sine carentia,
Ut cum Angelis canatis pia carmina Domino,
Dulces modulos sonetis, simul auroela metra
In axe fulgido, magna ubi gaudia pectora,
Nec aure captu, nec luminibus, pia remanent.

Carmen Heroicum

Viris Magnificis, Clarissimis & Excellentissimis
Dnn. GREGORIO & NICOLAO
à VV INSS, J U. Doctoribus, Comiti-
bus Palatinis Cæsariis, Illi etiam Chiliar-
cho, & Commisario REGIÆ Sveciæ
animosissimo,

Scriptum in inclita Academia Rho-
depolitana, ab

ELIA SCHEDIO, Cada-Bohemo,
Philosophiæ Studioso.

Noxerat, & mollem ducebant lasa quietem
Corpora per terrâ, nemora, atq; sonora quierant
Ægvora, circumeunt rapido cum sidera lapsu,

Cum silet omnis humus, pecudes, variaq; volucres,
Flumina que circum vivunt, quæq; horrida dumis
Arva colunt, somno victæ sub nocte nigellâ
Mollibant curas, & corda oblita laborum,
Cum fessus somno, & turbatus pectora, tandem
Procubui, seramq; dedi per membra quietem.
Vix inopina quies laxârat corporis artus,
Cum Deus ante oculos subitò stetit arduus, ipsè
Omnia Mercurio similis, vocemq; coloremq;
Et crines flavas, & lactea membra juventæ.
In rapidis pedibus talaria nexa tenebat,
Armabat dextram, quæ suadet, virga, soporem.
Ut primùm alatis pedibus sese intulit ædi,
Hos dat ab ore sonos: In somnum lumina dulcem
Declinas, molli & resoves tua membra quiete?
Quin age jam surgis, matutinusq; Lycei
Culmina summa petis, nam summo mane videbis
Illustres Divos, Phœbumq; Iovemq; supremum,
Plurima miscentes: si fert ita corde voluntas,
Carpe viam, gelidumq; subi citò Cylleneum,
Me ductore, nemus, quia me Regnator Olympi
Huc misit, venias, atq; omnia talia cernas.
Talibus atq; aliis orabat maxumus Hermes,
Continuò nova lux oculis affulsit, egog;
Obstupui, gelidusq; timor per corda cucurrit.
Tandem effari ausus: Sequor ô te magne Deorum,
Quisquis es, imperioq; tuo jam pareo letus.
Huc venias clemensq; juves, & ritè secundes
Augurium, cœptiq; mei feliciter adsis.

Hec

Hæc ubi dicta, Deus præcescit, meq; nigella
Involvit nebula, subito &, (mirabile dictu)
Venimus ad lucos Cyllenes, frigidaq; antra.
Hic Ver purpureum, varios hic flumina juxta
Fundebat tellus flores, piniq; præaltæ
Quercusq; aëriæ vestibant antra sonora.
Fraxinus in cœlum surgebat fronde virentæ,
Populus, ex glaucâ canentia fronde salicta
Hic aderant, nemorumq; Iovi quæ maxima frondes
Æsculus, & Cerasi, simul & Parnasia Laurus
Surgebat florens æterno frondis honore
Castaneaq; nuces aderant, genus omne virebat
Sylvarum, fruticumq; simul, nemorumq; sacrorum,
Pan, Deus Arcadiæ, quondam quem Nympha decora
Mercurio commixta dedit, natumq; Lycei
Culmine sub denso nutrit, fusca parentis
Antra adiens aderat, quem ipsi quoq; vidimus illic
Sanguineis ebuli baccis, minioq; rubentem.
Adstabantq; Deum circa, dulciq; replebant
Gramine viscera oves, hædi, simaq; capellæ,
Carmine quas molli, sonitu agrestiq; fovebat,
Argutum recinens carmen sub tegmine fagi,
Ut neræus omne sono dulci reboaret, ovesq;
Pabula saltabant per læta, & cornibus hædi
Inter se lætabantur per gramina densa.
Talia dum miror, tacitusq; noto omnia ibidem,
Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumq; hominum cogit Sator, atq; Deorum
Sideream in sedem, mundû unde hic cernit, & æquor.

Confidunt tectis bipotentibus, insit & ille:
Celicole magni, video jam cuncta referri
Retrò, atq; in pejus ruere, & modò dulcicanentium
Acnidum & Phæbi sensim decrescere honorem.
In toto penitus savor Mars improbus orbe,
Castrag; devastat Musarum & Apollinis arces,
Meum igitur Rex celsorum Genitorq; Deorum
Constitui, Comites iterumq; iterumq; creare,
Ne penitus studia intereant, pereantq; Camæne,
Distribuant doctis qui præmia digna, Deorum
Fortia qui recinant summorum facta, simulq;
Heroum in laudes qui se diffundere certent.
Iupiter hæc paucis. At non contrà almus Apollo
Pauca refert vegeto sat pectore plurima volvens?
O Pater altitonans, Divùm Sator, atq; hominum Rex
(namq; aliud quid sit, quod jam implorare queamq;)
Cernis, ut insultent latrones, Marsq; feratur
Per medios insignis equis, tumidusq; Camænas
Victor agat, non clausa tegunt jam mœnia Musas,
Omnia dirumpit passim, turbamq; trucidat,
Ter trinis quæ se Musis dedit, omnia vastat
Cæde loca, occidit miseros, & prælia miscet.
Nullus adest, ferat auxilium qui talibus; hostis
Imminet, interimit, qui fortia facta Deorum,
Heroumq; canant divino carmine stemma.
Tandem summe Pater propius res aspice nostras,
Redde piæ nostris oris pia munera Pacis,
Floreat ut cunctas per terras aurea tandem
Expectata piis precibus PAX, & revirescant

Iam studia: Aonides vigeant, & mollia ducant
Tempora, non ollis noceat Mars amplius horrens,
Sint etiam, qui gesta Ducum, qui gesta Deorum
Carminibus patriæ ad cæli sidera tollant;
Sint, qui doctiloquis ingentia præmiis mittant
Vatibus, æternum lauri viridantis honorem.

Pro quibus, altitonans hominum Sator atq; Deorum
Castalides tibi dona ferent, & laude per astra
Te suprema vehent, & grates pectore proment,
Talibus orabat Phæbus, cunctiq; fremebant
Cælicolæ. Tandem sic Iupiter orare solvit:

Accipite hæc, animis atq; hæc mea figite dicta,
Quandoquidem toto sævit Mars improbus orbe,
Nec satis pugnare licet, neq; spernere Parcas,
Per Stygium sura fluvium, per Tartara nigra,
Gloria Pega si dum superabit tempore cuncto.

Sunt, & erunt, qui Parnassi conscendere pergunt
Alta juga, & nunquam Musas delere cruentus
Mars poterit, celebres florenti Pace fruuntur.

Porro & erunt aliqui, doctis qui præmia digna
Retribuent, Vates cingentq; virente corollâ
Perpetuæ Lauri; Ergo quod felicia fata

Esse ratum jubeant, COMITES lego Apollinis
ambos

VVINSIADAS, doctis qui præmia digna repen-
dant.

Dixit. & hos ambos legit, Comitesq; celebres
Concilii superi dixit, sacriq; Palati.

Hæc sunt, quæ passim memini, dum nocte silenti

Me juv.

Me juvenis secum abduxit Cyllenius Heros,
Meq; iterum proprias tandem perduxit ad ædis.

Ergo VVINSIADÆ, divino stemmate creti,
Quem vobis tribuit DIVUS LATIALIS, ho-
nore

Ut imini fausti, nec vos crudelia fata
Conturbent, vestrum neq; nomen deleat atra
Parca; sed ætherias in sedes laude perenni
Conscendat, mediæq; Poli sese inferat arci,
Nec prius intereat, quàm cæruleo in æthere cervi
Pascantur celeres, nudosq; in littore pisces
Destituat pelagus, secura armenta leones
Quàm intermixti ollis permittant gramine vesci,
Et dura quercus sudent suavissima mella,
Pendeat atq; rubens incultis vepribus uva.
O mihi tam longæ maneat pars ultima vitæ,
Spiritus, & quantum sat erit vestra enumerare
Facta, quibus clari facti per climata cuncta!
Me haud metris vincet Pelignæ gloria gentis,
Nec Maro, Mater huic quamvis atq; huic Pater
adsit,
Peligno Eutorpe, Gryneus Apollo Maroni,
Ipse Apulus mecum Latio si iudice certet
Ipse Apulus Latio dicat se iudice victum.
Perpetuò celebres salvere, valete Patroni,
Et capite hæc animis, quæ lusi, carmina lætis,
Spernite nec teneri chartacea dona Clientis.

GRE-

GREGORIUS à WINSS.

J. U. D. Sacri Lateranensis Palatii,
Aulæq; CÆSAREÆ & Imperialis
Consistorii COMES, &c.

*Tibi, Ornatisimo, Doctissimoq; Juveni-
VIRO,*

DN. ELIÆ SCHEDIO,

Inclytæ Academiæ ROSTOCHIENSIS A-
lumno industrio, salutem plurimam dicit, &
omnia felicia ab ipso felicitatis fonte
DEO ter optimo maximo animi-
tus precatur.

Tantus olim divinæ illi, & supremi Nu-
minis afflatu conditæ Arti, quam vulgato
nomine POETICEN indigitamus est
habitus honos, tanta addita dignitas, ut eam
totius Sapientiæ Compendium, & ejusdem
Artifices Deorum Interpretes partim, partim
Patres Sapientiæ dicere prisca Sapientes non
sint veriti. Et iidem rectè fecisse meo iudicio
videntur. Originem enim illius Artis si spe-
cto, omnium antiquissimam, & reliquarum
artium matrem eam dixerim. A DEO enim,
omnium artium fonte illa profluit uberrimo,
cujus afflatu primum ab Hebræorum Gente,
quæ Græcos longè antecessit, culta fuit; Cu-
jus rei Magnus ille Hebræorum Imperator
MOYSES primum; Regiusq; deinde Prophe-

16

ta DAVID, testes sunt luculentissimi: quorum ille multa, hic plurima, imò omnia, quæ meditatus fuit, in certos modos conjecta posteritati consecrarunt. Non vulgarem autem, sed singularem & præclaram fuisse eam, quam populus DEO selectus coluit, quis dubitabit? *Materiam, circa quam hæc Ars occupata est, si considero; de rebus divinis veteres Poëtæ scripsisse deprehendo. Apollinaris enim Hebræorum antiquitates ad Sauli Regis usque ætatem versibus consignavit: Lactantius Mortem & Resurrectionem CHRISTI metricè concinnavit; Sedulius mirabilia divina heroico carmine compilavit; Prudentius, & innumeri alii, hymnos non paucos vario carminis genere contextos perpetuo Ecclesiæ Orthodoxæ usui reliquerunt. Septem porro Sapientes Græciæ Ethicam carminibus complexi sunt; quibus Hesiodum, Pythagoram, Theognidem, Phocylidem, & sexcentos alios, qui sententias, sive præcepta morum metricis numeris breviter incluserunt, si annumerem, minimè erraturum me puto. Inter Legulatores, seu Politicos Poëtæ quod extiterint, testis est Pirracus, Septem Sapientum unus, qui sexcentis Elegis Civibus suis leges dedit. Testis est Draco Atheniensis, qui ter mille versibus inclusas leges Civibus exhibuit: Testis est Anacharsis, qui leges versibus*

bus

bus descriptas Scythis suis ferre voluit. *Scientiam Naturalem* ex Græcis Parmenides, Empedocles, Thales; Ex Latinis Lucretius, versibus describere, sicut & Manilius Astronomiam: Historiam Homerus, Lucianus, Virgilius carmine tractarunt. *Quid de forma*, quam in inventione tractationeq; rerum consistere cognitum habemus, dicam? *Quam egregie materias ex mediâ Philosophia, hominumq; vitâ depromptas fabularum tegumentis ac ornamentis illustrare nōrunt Poetæ!* *Quam certis Poëtarum elocutio est concinnata numeris, & cū ad aures suavissimè demulcendas, tum hominum mores affectusq; exprimendos comparata!* Hinc etiam olim à Regibus ac Ducibus non paucis in magno honore habiti fuerunt, juxta illud:

Cura Ducum fuerant olim Regumq; Poetæ.

Hinc illis divitiæ & omnium rerum affluentia, Nonne Cræsus Pindarum tantum auri accipere, quantum capere posset, jus sit? Nonne Oppianus à Marco Antonio Imperatore pro quolibet versu de Piscibus unum aureum accepit? Nec dignitatibus olim Poetas destitutos fuisse, Cornelius Gallus indicio est nobis, qui favore Augusti Imperatoris præfecturâ Ægypti donatus est; indicio Silius Italicus, quem Domitianus Imperator ter Consulatu decoravit. *Tum in Claudiani Poëtæ honorem*

norem (quod etiam Æschylo & Sophocli a
liorum indultu contigisse legitur) Honorius
& Arcadius Imperatores Statuas erexerunt:
Taceo, quod Alexander M. Homeri Poëmata
tanti æstimavit, ut illa in cista affabrè facta, &
multis gemmis exornatâ aservasse dicatur.
De Fine seu usu Poëtices sollicitus qui fuerit,
Æschylum audiat, qui apud Aristophanem in
Ranis interrogatus: cur digni Poëtæ sint ad-
miratione? Respondit: Propter dexterita-
tem & admonitiones, & quod meliores fa-
ciant homines. Utilia præterea sunt Poëta-
rum scripta partim ad rerum naturalium, hi-
storiarumq; cognitionem: partim ad creber-
rimas Virtutum actiones. Hinc rectè Poëtæ
ille Venusinus:

*Aut prodesse volunt, aut delectare Poëtæ,
Aut simul & jucunda & idonea dicere vitæ.*

Et Lucanus:

*O sacer & magnus Vatum labor! omnia Fatæ
Eripis, & populis donas mortalibus ævum.*

Hæc Poëtices facies præcis temporibus fuit.
Qualis hoc exulceratissimo, superbo, & avaro
fit sæculo, pudet fermè dicere. Præstantissi-
mæ enim huic Arti non eam, uti par erat, am-
plius tribui mercedem, nec jam illud studi-
um, per se utilissimum & svavisissimum, eum,
quem olim tulit, fructum ferre, multo minus
victum & amictum suppeditare, etiam lip-
pus,

pūs, imò cœcūs, videt? Ideoq; nisi alia via fu-
stineretur, planè corrueret, & intercideret.
Cùm enim supremi Duces, Monarchæ, ac Im-
peratores, quibus fovendorum studiorum cu-
ra divinitus commissa est, facile olfacerent,
Pœseos Magistros, si non in defectum Salarîi
alicujus pecuniarii honoribus mactarentur,
brevi desituros, atq; Artem illam à cõdito
hoc universo hucusq; mirificè per utilisssimam
culturam conservatam, extinctum iri; Ho-
noribus & Privilegiis singularibus Viros,
Pœticæ Arti addictos ornare; Et cùm Impe-
ratorum & Ducum laureâ coronâ ob fortia
facta sit propria: ita quoq; Pœtis ob factorum
insignium & cædro dignorum descriptionem
svavem & luculentam, idè Honoris *τιμῆρον*,
Lauream scilicet *Coronam*, tribuere volue-
runt. Et hodienum mos ille viget. Quippe
Imperator Romanus vel ipse, vel per *Sacri Pa-*
latii Comites hanc immortalis famæ notam
adhuc exercere, & Pœtas hoc nomine dignos
laureâ Coronâ, aliisq; *Privilegiis* exornare
solet.

Posteaquam ergò Serenissimus ac Invictis-
simus Princeps ac Dominus, Dominus FER-
DINANDUS II. Romanorum Impera-
tor semper Augustus, Dominus meus Cle-
mentissimus, singulari quadam gratia, motuq;
proprio, plenariâ Cæsareæ Majestatis pote-
state,

B

state,

state, ME Sacri Lateranensis Palatii, Aulæq;
Cæsareæ & Imperialis Consistorii COMI-
TEM fecerit, & inter cætera amplissima Pri-
vilegia hanc quoq; potestatem concesserit, ut
Poetas Laureatos creare, iisq; laureæ Poëti-
cæ insignia conferre possim, prout in Diplo-
mate (quod ad Patrem, Fratrem Nicolaum J.
U. D. & futuros meos, & hujus Hæredes ma-
sculos sese extendit) latius patet; quod da-
tum & conscriptum Viennæ I. Junii, ANNO
CHRISTI Millesimo, Sexcentesimo, Trice-
simo Primo; Regnorum, Romani videlicet
Duodecimo; Hungarici decimo tertio; Bo-
hemici decimo quarto, sub sacratissimæ ipsius
Majestatis propriâ manu. Egoq;, Doctissi-
me Domine ELIA SCHEDI, cum & ex cla-
rissimorum, ac in Arte Poetica excellentium
Virorum commendatione, & ex Scriptis &
Carminibus, publicis Typis excusis, mihiq;
transmissis, singularem Artis Poeticæ periti-
am, & venæ felicitatem, & cum gravitate
conjunctam svavitatem, aliaq; insignia eru-
ditionis, modestiæ, ac probitatis documenta
in te animadverterim; rectè me facturum exi-
stimavi, si Te majori etiam (ut apparet) ho-
nore dignum in *Poëtarum Cæsareorum*, vulgò
Laureatos quos vocant, numerum recente-
rem, tibiq; Privilegia & gratias, illi ordini
debitas, conferrem. Quod igitur felix fau-
stumq;

stumq; sit, motu proprio, ex certa scientia, au-
toritateq;, à Sacratissima Cæsarea Majestate
mihi tributâ, Te Dominum ELIAM SCHE-
DIUM, Cadâ-Bohemum, in Clarissimorum
Virorum, Domini Magistri HEINRICI KIEL-
MANNI, P. L. & Dñ. M. ERICI PELSHO-
FERI, Illustris Pædagogii Prof. Publicorum,
tanquam Testium præsentia, Notarii vices su-
stinente Dn. JOHANNE NEUMANNO, pa-
rente hoc Diplomate POETAM LAUREA-
TUM creo, pronuncio, facio, orno, Sertumq;
illud ex Laureis foliis contextum capiti tuo,
qvemadmodum Dño. M. MARTINO BAM-
BAMIO, P. L. & Scholæ nostræ Senatoriæ
Conrectori, personam tuam sustinenti, tuò
absentis nomine à me impositum fuit, impo-
situm volo, & Laureæ Poeticæ titulos & in-
signia Tibi confero, dans tibi potestatem, ut
in toto Romano Imperio, ubicunq; locorum
& terrarum Actus Poeticos in ea Arte scilicet
scribendi, legendi, commentandi, disputan-
di, interpretandi exerceas, omnibusq; orna-
mentis, Insignibus, Privilegiis, Prærogati-
vis, Exemptionibus, Libertatibus, Concessio-
nibus, Honoribus, Præeminentiis, Favori-
bus, Indultis & Gratiis, ac aliis quibuscunq;
quibus ceteri Poetæ Laureati in quolibet a-
lio publico & Privilegiato Gymnasio, nempe
vel Parisiensi, vel Bononiensi, vel Paravino,

vel Lovaniensi, vel Ingolstadiensi, vel Vienne-
nensi, vel Wittenbergensi, vel Lipsiensi, &c.
promoti, vel etiam à Divis Romanorum Im-
peratoribus ac Regibus insigniti utuntur &
fruuntur, de jure fruaris & gaudeas. Faxit
DEUS, Honorum distributor Optimus Maxi-
mus, ut hoc tuum Munus ad Divini Nominis
gloriam, & Reipublicæ literariæ emolument-
tum vergat. Ad majorem fidem has paginas
manus meæ subscriptione, sigilliq; mei, pyxi-
di impressi suffixione munio & corroboro.
Id quod factum est SEDINI in Museo meo X.
Juli, Stylo veteri, circiter horam decimam ante-
meridianam ANNO DOMINI Millesimo,
Sexcentesimo, Tricesimo Tertio.

GREGORIUS von Wunstl

Comes Palatinus.

Sigillum pixidi est
impressum.

Elegia ad

Virum Magnificum, Clarissimum & Excellen-
tissimum

Dm. GREGORIUM à VVINSSE,
J. U. D. Sacri Lateranensis Palatii, Aulæq; Cæ-
sariæ & Imperialis Consistorii COMITEM,
Chiliarchum & Commisarium REGIÆ MA-
JESTATIS SVECIÆ animosissimum, Pro-
motorem Daphnophorumq; suum, ætatem
omnibus animi obsequiis colen-
dum, misa.

Non

Non mihi visus eras, excellentissime **VVINSI**,
 Gloria Mavortis, Pieridumq; decus;
 Cognita verò animi tua mens generosa, per Orbis
 Ardua quæ magni littora sparsa nitet:
 Me solum latuisse nequit, neq; præterisse,
 Mæcenas etenim tu redivivus ades,
 Qui columen fuit Aonidum, Vatumq; Patronus,
 Quo duce Smyrnæo par fuit ipse Maro.
 Quo duce Pindaricam divinus Horatius arte
 Et voce æquavit dulcisonante lyram.
 Scilicet ingenuas honor inclytus excitat artes,
 Proposita & studiis præmia certa jacris.
 Hinc, quamvis tibi non sim cognitus, attamen alma
 Imponis lauriserta decora mihi,
 Indignog; etiam, nam nondum carmina digna
 Cumæo recino Minciadeq; sene;
 Argutos inter sed strideo ut anser Olores,
 Et tenui stipulâ carmina perdo miser.
 Sed quoniam tibi sic placuit fortissime **VVINSI**
 Tempora laureolâ condecorare mea,
 Dicit tibi, si qua pios respectant numina, si quid
 Usquam Iustitiæ est, nescia mensq; mali,
 Præmia digna ferant pro tanto munere, Summus
 Ipse tibi Dominus prospera cuncta duit.
 Quando Svecigenûm lustrabis magnanimorum
 Agmina, Caesaris prælia torva ciens;
 Cùm per longinquas terras, per inhospita rura
 Hostibus horrendis obvius ibis atrox;
 Cùm medio cinctus pro Religionis Fideq;
 Agmine pugnabis corpora multa necans;

*Protegat altitonans temet DEVS, omnia pellens
Fata procul, vortens tristia retrò mala.
Prosper eas, prosper pugnes, prosperq, deinde
Ad patriæ redeas tecta, favente Deo.
Macte ergo Virtute Heros, & Apolline clarus,
Nulla tuum nomen deleat atra Dea.
ab Elia Schedio, Poëta Laureato.*

*Præstantissimo ac literatissimo Viro,
DN. JOHANNI REMSCHEIDIO,
Ducalis Pædagogii Stetin. Musico, amico suo
singulariter dilecto, Laureâ Corollâ Cæ-
saria VI. Id. Qvintil. solemniter
redimito,
Epigrammate Palindromo, sive
Antistropho, ab autore Sorade So-
tadicum dicto,*

A Oniâ Citharâ, en! cantas qui carmina, VATES,
Candide REMSCHEIDI, jam cape latitiam,
Castalidum tibi dum Præles dat laurea ferta,
Dicere te Vatem vult pia Calliope.
Frondiseri juga laus Pindi te scandere fecit,
Ducere te Virtus hoc decus egregium.
Perpetuò tibi sit felix frons laurea, nullo
Tempore rumpatur, stet nova luxurians.
Condecotes bene, sò, Parnassi culmina VATES,
Dulcia conscribas & metra grandisonus.
Thespiades citò sic facient te clarum, adamabit
Te Clarius Pæan, & colet Euphrosyne.
gratulatur ELIAS SCHEIDIUS, P. L. C.

SUN

*Sunt tibi delictum Musæ, sunt una voluptas,
Vivere cum Musis, tibi SCHEDI, est vitæ: rependunt
Hosce tibi affectus, lauri te fronde coronant,
Atq; ferire jubent sublimi vertice cælum.
Perge age Musarum tempe lustare, Sorores
Concedent decus, & famam, nomeng; perenne.*

Johannes Qvistorpius Th. D.
Prof Publ. & Ecclesiastes Rost.

ELIAS SCHEDIUS,

Per Anagr.

Hic es DEI: SALUS.

Docte Camænarum per tempora Castaliarum
Alumne quondam, nunc Pater:

Est tua per metricos Pictas spectata triumphos;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Numinis ingenium non est metuentius ullum;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Adnascens Patriæ hæc ætas deservit amori;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Nasceris exemplum gravium venerabile morum;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Est pius in caris animi tibi candor Amicis;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Vatibus à Claris bene primis junctus ab annis;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Esto caput flavum lauro Parnasfide vinctus;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Immarcesibili sacra crescat fronde coronâ;
HIC ES DEI: SALUS rei.

Quod animitus app.

Laurentius Ludenius, Philos. & J.
U. D., P. Cor. Cæsar. Prof. Phil. Practi-
cæ & Histor. in Universitate Gry-
phisvaldensi,

Cinguntur viridi tuâ, SCHEDI, tempora lauru,
Namq; hoc virtutes promeruere tuæ.
Iam titulum gestas docti celebrisq; Poëtæ,
Perge ita, deinde novus contribuetur honos.

Levinus Battus, J. U. D. Dicastre-
rii & Consist. Principum Megap.
Advoc. & Procurator.

Juveni elegantis erudittonis & ingenii eximii

ELIÆ SCHEDIO,

Lauream Poëticam pronuper indepto;

NON absq; causa destinavit cultui
Virtutis almæ, nobilisq; Gloriæ
Contigua Fana, providens antiquitas,
Et hæc & illa copulare dexteræ,
Iunctoq; grassari viam gaudet gradu.
Sanè, decore splendet affatim suo
Tranquilla Virtus, tam repulsæ sordidæ
Ignara, quàm non indigens auræ levis.
Illam tamen procatur, & quærit volens
Secunda Fama, calcar indolis bonæ.

Hæc

*Hæc blanda Seiren allicit quemvis bonum,
Qui Recti amore limitem rectum secat,
SCHEDI erudite, quando tu pulchræ quoq;
Virtutis hæctenus deambulas iter,
Quod arduo labore vallavit Deus,
Ne destituta præmiis industria
Aut enthei indotatus ardor ingeni
Languescat, assequutus es Famæ decus,
Lauriq; SERTO tempora ornatus clues.
Sic fas erat clarere Honore; & Laudibus
Ad astra ferri, quem benigna vi lacit,
Plebiq; adeptum, consecrat Virtus sibi.*

gratulatur

**PETRUS LAUREMBERGIUS, Phil.
& Med. D. ac Prof. Publ. Rostochii.**

Nullus honor Musis, nulla est reverentia Phæbo,
Musarum Pulli voce canunt trepidâ.
Ast honor ut maneat, dignè laurum tibi, SCHEDI,
Consilio Phæbi **VVINSIUS** ecce! dedit.
Hic tibi profit honos ex mentis sensibus imis
Comprecor, & Phæbo priscus ut adsit honos.

**M. Abraham Battus, Log. & Metaph.
Prof. Acad. Gryphisvv.**

Tempus erat, quo messor agris proscindit aristas
Maturas, atq; agricolæ sua dona recondunt
Certatim horreolis, mens rus erat atq; labores
Visere, quo grates ex toto pectore rerum.

B 5

Et arno

Æterno canerem Domino, rerumq; Parenti,
Contendo Rhinam, quæ vix duo millia passuum
Hinc distat, sedem sibi quam olim Vesta legebat
Virginibusq; sacris. Viduarum nunc at asylum
Nobilium, indoctam quæ informant ritè juventam
Sexus fœminei scribendo, legendo, Minervæ
Inq; modum digitis currendo stamina doctis.
Auster habet Varni piscosa fluentia; sed Eurus
Stagnantes lymphas, nil non gratum undiq; visu.
Iamq; illuc veni, stat ubi Sylva ilice nigra
Et fago densâ, mea ibi mox membra quietem
Fessa petunt patulæ grato sub tegmine fagi.
Blanda quies victos vix furtim prescit ocellos,
Cynthius ecce! novem charis comitatus Alumnis
Incedit, chordarum aures dulcedine mulcens.
Una sed Aonidum pulchrum Polyhymnia Sertum
Nectebat digitis, cujus sic fatur ad aurem
Ipse Pater fidam: Nostis tertrina Sororum
Grata cohors, SCHEDIUM (nec vos latet ipse)

GEORGON

Gustrovii qui sceptrâ tenet jam virgea ludi
Permesfes aliquot. Multum ille in nostro Helicone
Sudavit, Lauri jam olim gestamine dignus,
Illam sed renuit prius, hæc tunc, atq; modestus,
Tale quid eveniat ne nobis fortè, Sorores
Cum Nato Elia, maturè hæc arte Corollâ
Contextâ redimire libet caput ejus, & inter
Hunc numerare viros, cedro qui carmina scribunt
Digna. & digno hic est. nam non modò verba cohercet

Apia

Apta suis numeris; Verùm tenet ipse Poëta
Res magno dignas, & libris sempèr inhaeret.
Caller enim linguas septem, Græcam atq; Lati-
nam,
Hebræam, atq; Syram, Chaldæam, & quâ fuit
usus

Servator JESUS Samaritanam, atq; Colonus
Panchæi raris. Quin inclytæ artibus ipse,
Pieris septem radio describere novit
Doctè orbem tabulis, urbes, gentes, regiones,
Quasq; tenet flammâ cælum per inane volantes.
Ni maturamus, docti ritulum ille Magistri
Appetet, & nostros ita detrectabit honores.
Est Urbs ampla situ, multos habitata per annos,
SEDINUM dicunt Cives, pandiq; Coloni,
Quâ indoctæ posuit DUX formatoria pubi,
Nominis est mihi primi CHILIARCHUS, & ipse
Nobilis ac Doctus, cui nomen VVINSIUS, hujus
Ad doctas docti divina poemata ARATI
Pervenere manus, quæ torso carmine quondam
Reddidit ipse puer fermè. Huic modò dicitur, Daphner
Ut mittat SCHEDIO - Juveni: Sic crescet Al-
lumnùm.

Docta cohors nostrùm, recinant qui fortia facta
Heroum atq; Ducum, monumentis scriptaq; doctis
Doctorum condant victura in secla futura.
Hæc memini, natum Jove Apollona dicere, nec
non

Cum Musis subitò tenues vanescere in auras.

Sylva

B. C.

Sylvestri è strato membra ut torpore fugato
Corripui, sueti sedatè limina tecti
Reppero, & en! paucos post solos nuntius aures
Implevit nostras, lauri de fronde, virente
Æternùm, SCHEDIO misam ELIÆ esse Coronam,
Et miror veros imitantia somnia casus.
Non etenim à somno, falsis qui ludit, imago hæc,
A Iove sed mihi misa fuit, quod credere par est.
Ergo tibi Daphnes ELIA grator honores,
Fibritus exoptans, ut nomina magna JEHOVÆ
Laudibus æternis celebres; Solamen in arctis
Sis certum rebus Patri, Matrig, levamen.
Sic mixtus genti ætheriæ post fata suprema
Carmina Cælicolis regines placitura per ævum.

M. A. Crac; P. B.

Ejusdem.

Encomium Artis Poëticæ, in honorem
novi Poëtæ laureati,
Dn. ELIÆ SCHEDII.

Quamvis salvifici doceam caelestia CHRISTI
Dogmata, sum cuius pascere iussus oves;
Diviniq, licet renovata volumina Verbi,
Posthabito tandem nunc Helicone, legam;
Attamen interdum, naturâ ductus amicâ,
In certos redigo verba soluta modos,
Ne me destituat scribendi carminis usus,
Et pereat pigro ne mea vena situ.
Magna fuit quondam veterum reverentia Vatum,
Multaq, de Regum dona tulere manu.

Fixus

Fixus Alexander tumulo cum staret Achillis,
 Fundebat tristi talia verba sono:
 Fortunata Senex, me Heros felicior ipso,
 Cujus in hoc recubant membra sepulta solo.
 Namq; tue laudis Praeconem nactus Homerum
 Semper in hac dormis non periturus humo.
 Qui nisi vixisset, gestarum gloria rerum,
 Virtutisq; foret Fama caduca tuae:
 Nunc sed in aeternos vivens feliciter annos
 Immortale sacro carmine nomen habes.
 Haec debes magno, qui te celebravit, Homero,
 Delendum nullo tempore nomen habes.
 O sacer, & celebris Vatum labor, omnia fato
 Eripiens prisci temporis acta refers!
 Carmine sunt nobis Davidis nota Prophetæ
 Facta, per aeternos non obitura dies.
 Cognita sic etiam Romana potentia, nosse
 Sic nobis altæ sunt Babylonis opes.
 Sic Thebæ, sic Troja potens, sic alta Corinthus,
 Sic etiam nobis Pergama nota manent.
 Carminibusq; tuus pudor est Lucretia notus,
 Sic etiam magnum Julia nomen habet.
 Semper & Admeti celebratur & Hectoris uxor,
 Ausaq; in accensos Hiphias ire rogos.
 Omnia lethæis Vatum labor eripit undis,
 Dignaq; perpetua posteritate facit.
 Argentum tempus minuit, consumit & aurum,
 Et gemmæ pereunt, purpureaq; rogæ;
 Ultima vos solæ nescitis fata Camæna,
 Vos solæ extremos effugitisq; rogos.

Ergò facis ritè ELIA fate Patre Poëta
 Quod juvenis clarum hâc arte imitaris eum;
 Tempus erit citò, GUSTAVI quo Regis ADOLPHI
 SVECORUM heroo carmine facta canes.
 Heroumq; velut Trojanorum antè canebas,
 Fata Acripandæ, tam Diamedis iter;
 Et flagra, pro nobis quæ Christus sustulit æquò
 Quondam animo; electæ gentis & excidium;
 Quoq; ortu, quo incremento gens Teutona crevit,
 Gens invicta olim viribus atq; viris:
 Teutoniæ Procerum, cū Cæsare prælia panges,
 Tantaq; quæ fusi causa cruoris erat.
 Te haud cœsisse oneri tūm, cū mihi Sysfitos esses
 Commemini, & posthac desidiā fugies.
 Vive diu felix, longosq; valeto per annos,
 Castaliq; novem fontis amato Deas;
 Sic decus eximium te perpetuumq; manebit,
 Gloria nobilior non aliundè venit.
 Namq; Poëtarum labor omnes durat in annos,
 Perpetuò, Vates quæ cecinere, manent.
 Et DEVS eximiam commendat laude Poësin;
 Dum sacro Vatum se jubet ore cani.
 Sic gratulabundus volebat & accinebat
 M. Andreas Cracovius, Pastor Buzov.

In Lauream Dn. ELIÆ SCHEDII

ERGò vides, Schedi, Vatum haut pridem auctus
 honorè,
 Schedi, noster amor, doctæ Patris æmule Musæ,
 Non

Non frustra esse vides, sacras coluisse Camœnas:
Fallor? An Aonii suavissima Numina fontis
Ipsa suum oblectant, recreant, venerantur Alumnum?
Certa fuit quondam & docto sua gloria Vati.
Quid? quondam? hæc etiam doctis favet artibus etas
Pieridumq; choro; Schedi, tuta tempora testor:
Winfius en viridi cingit tua tempora Lauro!
Magnus honos! Daphnen nosti, quam Cynthius ipse
Arserit, & Laurum sublimi vertice gesser!
Ambiat ista tuos felici sidere crines
Elia, Maëte &, quem vena meretur, honore
Ut quondam summos inter numerere Poetas!

M. Daniel Michaël, Gustrov.
ad templum Cathedr. Pastor.

Winfius illustri tua cinxit tempora Lauro,
O Schedi, Aonii gloria magna chori!
Hanc certè laudem summam tua Musa m. retur,
Laudem, quæ nullâ est interitura die.
Ergo coronatus jam factus jure Poeta
Laureolâ ingrederis letus ovansq; tuâ.
Maëte bono ingenio! studiis ô maëte novellis!
Præmia nunc deinceps uberiora feres.
Perge, ut cœpisti, nunquam dimitte labores
Sic tua laus crescet, nomen honosq; tuus.

M. Laurentius Langelaus, Ec-
clesiæ Gustroviensis Parochialis
Pastor.

ΠΡΟΣ-

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ

*Ad Præstantissimum, Literatissimum, ac in Poësi
versatissimum IVVENEM,*

Dn. ELIAM SCHEDIUM;

cum ipse

à Viro Nobilissimo, Magnifico & Consultissimo,

Dn. GREGORIO à VVINSS;

J. U. D. clarissimo, ac Sacri Lateranensis Pa-

latii, Aulæq; Cæsareæ, ac Imperialis

Consistorii Comite præemi-

nentissimo,

Poëta Laureatus Cæsareus saluta-

retur,

Institutum à

M. JOHANNE STEINIO, Rost.

Eccles. ad D. Nicol.

ANNO

qVo pIVs oppresfos reX regVM VInDICet
optat.

SCHEDIUS, Aoniis multum versatus in hortis;

Clarus Apollineâ redditus arte redit;

Doctrinæq; suæ specimen producit & Artis,

Dum condit doctis metra probata viris:

Ingeniisq; sui documenta relinquit acuti,

Dum facit eternâ carmina digna Cedro.

Hinc Lateranensis Sacri COMES ille Palati

GREGORIUS de VVINSS ejus amore calet.

Qui

Qui cum profectum Iuvenis perspexit in Arte,
Et quàm doctrinâ nobilis esset, ait :

Hic Iuvenis tanto studio versatus in hortis
Aoniis, quoniam dives ab arte redit,

Dignus honore Dei Clarii, Lauriq; Corolla
Illius ut capitis cingat utrumq; latus;

Quò tot per vigiles noctes studii atq; laboris
Perpesi, tandem præmia justa ferat.

Vig; potestatis, sibi quæ de Cæsare cessa,
Illius imponit laurea ferta comis.

Quæ dum gratatum consueto more, Thalia
Procedit, tenui carmine, nostra tibi;

Hanc precor ELIA, si non penetrabilibus imis
Dignaris, primo limine stare jubere :

Sic tibi vota feret, tua laurea scilicet olim
Ut simulatq; Solo floreat atq; Polo;

Percipiat multum quo commodatis ab illa
Publica res, propriae tum quoq; priva domus.

Quæis hæc adjiciens ἀναξάρτου παύλα, lau-
In meritas sat agit nominis ire tui. (des

Quæ si grata tuæ fuerint, ut spero, Thalia,
Ejus amicitia nostra datura locum.

SEQUITUR

Δέκας ἀναξάρτου,

Ex nomine hujus Juvenis, Poëta laureatus
ac Cæsareus recens designati, constructorum;
quorum singula Disticho explicata, ac in præ-
conium illius hîc adjecta, Autore eodem.

C

NO-

NOMEN
ELIAS SCHEDIUS.

Ἐλίας Σχέδιος cum "Ex. 9. 10.

I. DIS HISCE SALVE.

*Cum comportarint in te sua munera Pallas
Et Phœbus, DIS HISCE, Schedi doctissime, SAL-*

II. HIS CELSE VADIS. (VE.

*Doctus es ut linguas, sic doctus Apollinis artes,
HIS clarus CELSE VADIS, laudemq; reportas.*

III. LAUDIS HIC ESSE.

*Nam si laus manet hunc, vili qui callet in arte,
LAUDIS HIC ESSE meret Claria qui clarus in*

IV. LAUS ID HIC ESSE. (ARTE.

*Sitq; licet, si quis manuali clarus in arte
LAUS magna, ID major tamen est HIC ESSE ce-*

V. HIC DE SE SI, LAUS. (LEBREM.

*Imò, cum multis, si laus, laudanda patrare,
Præstitit HIC DE SE SI talia maxima LAUS est.*

VI. ESSE HIC LAUDIS.

*Inde Palatinus Comes ille, tuusq; Patronus,
ESSE quod HIC LAUDIS meritis, te fronde coro-*

VII. HIC SEDES ALIUS. (ART.

*Laurea cum nondum data, casus honore sedebas,
HICce SEDES ALIUS, dum Daphnide tempora*

VIII. HIC, SI SE LAUDES. (CINCTUS.

*Excitet ad studium cum laus non segnitèr omnes,
HIC, SI SE LAUDES, fuerit studiosior artis.*

IX. HIC LAUDIS SESE.

Quod Comes HICce tuus tibi laurea ferta ferendo

DUNG

Dum præstat, LAUDIS SESE probat esse Patronū.
X. DIS HISCE VALES.

Vire valeq; SCHEDI Phæbo, doctæq; Minervæ,
SI DIS HISCE VALES, florebis laude perenni.

Virtutem comitatur honos, mercesq; laborein,
Et veniunt studiis præmia digna bonis.
Hinc quoq; nunc SCHEDI te Phæbus honore coronat;
Quò crescant virtus laudibus aucta novè.
Gratulor ergo tibi Musarum laurea ferta,
Comprecor & studiis omnia fausta tuis.
Ut gerit æternos formosæ frontis honores
Laurus, odoratus explicat atq; comas:
Sic viriant artes, vigeant linguæq; perennes
Quæis celebretur honos seculâ cuncta DEI.

Benevolentiaæ ergò f.

M. SAMUEL ARNOLDI,
Ecclesiastes Cathedralis Guströv.

Tempore non leto cur pangam carmina læta,
Scire cupis: SCHEDIUM mactat honore novo
STETINIUM ex vocis, dum docta Poëtica laurum
Ars imponit ei, Eius decus atq; novum.
O factum egregium! cur non gratularer amico?
Perge, novus quondam sic tibi surget honos.
Tu quoq; de Gnato docto letare MAGISTER,
Cui Phæbus vinxit tempora laureolâ.
Pergat adhuc alias sibi sic contexere laudes!
Sit cordi dulcis! crescat honore diu!

*EL, Deus is, qui cuncta facit, benedicat ELIÆ,
Nestoreosq; annos addat JOVA bonus.
gratulabundus ex animo amico ac
sincero f.*

JOHANNES RHODIUS, in au-
la Illustr. Viduæ Megapol. Lubzæ,
Pastor.

Gustrovisum gaude Rector, florentibus annis
Octodecim ELIAS Daphnide cunctus ovat,
Filius ille tuus, Musarum castra secutus,
Laureolâ dignus, Laureolamq; capit:
Winfius arma gerens Mayortis, Palladis artes:
Quiq; Palatinus dignus honore Comes.:
Imperii censu fecit dixitq; Poëtam:
Testis SEDINUM est, BAMBAMIUSq; meus.
Sub CONSTANTINI mensa, quàm talia Musa
Rettulit, arrisit turba novena, Charis,
Vir Pastor, Senior MARIÆ bonus atq; Patronus
Cum reliquis vivat fratribus incolumis,
Hinc Socero & Genero faveat Sors, auspice Christo,
Connexo thalamo, palmiferoq; jugo.
De Nati reditu, dignis virtutibus aucti
Gratatur Phœbus, Rostochiumq; forum.
VVarniades Nymphæ gratantur, docta ROSETA,
Balthiacus Nereus, Pieridumq; chorus.
Fortunet Laurum, Sophiam, crescentibus annis,
Sit stimulus, calcar, Palladiog; gregi.
Exilio minimus Vates PASVV ALCUS ab igne
Et ferro læsus, tale quid? hospes: ave:

ELIADES

ELIADES Genitore suo succrescat amœnus,
Ut Laurus viridis : semper Apollo viret.

M. Laurentius Scultetus, Ministe-
rii Pascyvaltensis Senior, ab hinc annis
34. ibidem Verbi div. Præco, transiens
Rostochium in honores Daphnicos ita
lulit, ac Dno. P. C. C. pio studio & favo-
re gratulans obtulit 4. Augusti, Anno
ære Christianæ M. DC. XXXIII.

Præstantis. & Politis. Juveni,
Dn. ELIÆ SCHEDIO, P. L.
Amico percaro.

WINSIUS, ELIA, confert Parnassida Laurum,
BAMBAMISq; tuo nomine dona capit.

Aures utq; meæ sunt & mea lumina testes :

En mea sic etiam dextera testis adest.

Testibus his addo votum : Sit Laurea felix,

Atq; diu capitis sit decus, opto, tui.

Congratulat. & honor. causa

L. M. Q. f.

M. HEINRICUS KIELMANNUS,
Græcæ Ling. & Poëtic. Prof. & ConR.
Ducalis Pædagogii Stetin.

I.

Quem Labor & Virtus faciunt cum laude Poëtam,
Hunc Musa celebrant, hunc Charitesq; colunt.

C 4

Te

Te Labor & Virtus, SCHEDI, fecere Poëtam,
Ergò te Muse, Te Charitesq; colunt.

II.

Sunt sua Bellonæ & Veneris quoq;serta ministris;
Sed contexta magis Palladis arte iuvant.

Gratulor idcirco tibi, cui Patavicus Apollo
Hinc meritò nuper talia ferta tulit.

Præstantissimo Dn. SCHEDIO ex ædificis
honoris ergò, Solemnitatis istius Spectator
M. ERICUS PELSHOFER, Ducal.
Pædagog. Stet. SubR. & E-
loqv. Prof.

In Laurum

Præstantissimi Doctrinâ & Virtute Juvenis Viri,
Dn. ELIÆ SCHEDII, Cada Bohemi,
Amici.

Ecce Diploma Tibi Laurus, doctissime SCHEDI!
Ecce Tibi Laurum, Nomen & ecce Tibi!
Quæis numero adsereris Vatû, qui metra profundunt
Digna cedros, & quovis tempore digna legi.
Hæc meruere Tibi faciles in carmine vires,
Annos exsuperans iudiciumq; tuum,
Astrorum Phœbig; duo quæ cultor Aratus
Cilix ingenio monstrat adesse tuo.
Phænomenon cuius vertisti carmine librum,
Quo præstas Iuvenis te gravitate senem.
Winthius inde etiam sacri Comes ille Palati
Te dignum Lauru iudicat esse sacræ.

Iudiq;

*Iudicat? Imò Tibi cum Lauru insignia Vatis
Pierii confert Lauripotente manu.
Tu fruere eximio Comitis Vir munere doctæ,
Condecora Vatum carminibusq; chorum.*

gratulabundus f.

M. MARTINUS BAMBAMIUS,
P. L. Cæs. & Sch. Sedin. Senatoriæ
ConR.

SCHEDI, *Stirps Cheritum, Svadæ Latæq; medulla,
Quem Gnatum pleno Numine Phœbus amat;
De quo Germani me fecit epistola certum,
Missis literulis testificaris idem.*
*Terga Poëtifici quæ te adscendis se Caballi
Cerno, conspicuum laurifragante comâ.
Adflare haud equidem poterat me gratior aura
Hac ipsa, quam nunc aure lubente bibo.
Gratulor ergo tibi fibris de pectoris imis,
Ut non marcescant Daphnia ferta vovens.
Utq; Magisterii lepido potiaris honore,
Atq; Patrem referas sic paritate gradus;
Aut etiam Patruï vestigiâ clara sequutus
Ut clueas summus Præsul in æde sacrâ.
Audi sed Vates lauru redimite capillos,
Officii quæ sit meta tenenda tui:
Primitias metri summo sacrato Tonanti,
E cuius scatebris limpida vena fluit.
Daphnophoro porrò partes tribuasq; secundas
Quum tibi laureolæ contulit ille decus.*

Quod superest, reliquæ Vatum largire phalangî,
Talio fiat ab his ut retributa tibi.
Sic tibi Theſpiades, Sic Phæbus Apollo fovebunt,
Et quasi pilentô fama per astra vehet.

Petrus P. F. Bambamius, Poëta
Laureatus Cæsarius, & Reip. War-
næ p. t. Consul.

Julii bis dena lux, mi Nate, festus
Singulis tibi sit annis, & Jehovam
Canticis laudes gemellis pro gemello
Celitus quo te bonus dono beavit.
Nempè ad hac dum luce Parris atq; Fratris
In mei $\mu\upsilon\eta\ \mu\upsilon\eta$ Jacobus imposivit
Ante bis Vicinius mesfes novenas,
Pastor inclitæ CADÆ Bojûm fidelis,
Nomen; Inclitus Palatium sacрати
Winſius Comes comam velavit ipsam,
Te minus præſente, vixq; ſomniante
Tale quid, Bambamio pro te gerenti
Daphnios in fronte honores: hac & ipſâ
Nuncium primò recepſti honoris hujus:
Teſtis hujus es rei tu Kielemanne,
Tuq; Pelshofore, ſandi in arte clari.
Teſtis es Remſchede, fronde laureatâ
Cujus eſt redimita frons ſemel ſimulq;
Gaudeatis, floreatis, hoc honore,
Turbo nullus, nulla lingua vos lacesſat,
Obſtet, niſi non ſenectus ulla tangat.

Daphnios

Daphnidos vestros honores. Tuq³ NATE
Unice, una & stemmatis Propago nostri
In favorem nullius fama nocere
Proximi tuis stude metris; libellus
Absiet famosus à tuis Camænis.
Prima cura sit tibi, laudes Jehovæ
Canticis sonare sanctis; Inclitorum
Sit Vinum secunda. Sic Jehovæ amorem
Obtinebis, inclitum & virum favorem:
Volve Fili codices pernox Sophorum,
Atq³ perdius sacrorum Bibliorum,
Sic comam Princeps tibi quondam Sophorum
Eusebia & celitus cui vendicatur
Ortus, intexet tuam mitrâ decenter,
Donec hac compage corporis solutâ
Hâc & ignorantie scholâ relictâ
Faxit universitatis æviternæ
Te Brabentes inclitum Ies&s alumnum.

His filio meo perdilecto applaudebam
M. GEORGIUS SCHEDIUS,
Scholæ Gustroviensis Rector.

IN digito gemmam gestas, in fronte corollam,
Schediade, mihi dic, quid nova signa novi?
Hosce Palatinus mihi misit nuper Apollo
Testes, quod versus pangereritè queam.
Insper, affixo signo, diplomate magno
Me quoq³ donavit, mos ut apud Lyricos.
Nam cupit, ut cunctis reddar super æthera notus,
Vertice sublimi & sidera sic feriam.

C S

Gratiss

Gratulor ergo tibi, precor insuper, ut nova Laurus
Hæc annos multos floreat ac vigeat.
Et scribas citò quid, quod vincat opuscula Caspi
Parmensis, nec non omnia scripta Patris.
Invidiâ qui idèò nunquam torquebitur, imò
Gaudebit potius corpore, mente simul.
Talem quod genuit Gnatum, qui talia præstat
In teneris annis, qualia vix senior.
Invideo nec ego, miror magis, undiq; laudes,
Ut meritis, semper concelebrabo tuas.
Tu juvenum; gestis quæ frondis honore, Corona,
Donari æterno, tramite perge pari.

Suo veteri Discipulo rogatus hæc
lubens exaravit,

M. Georgius Volckner, Schol:
Gustroy: ConR.

Quam tibi Cæsarei nuper COMES, ipse Palati
Laurum in Apollineâ contulit arte novam.
Mi SCHEDL, ista TIBI ut prosit, neq; fama sinistra,
Hanc abolere paret, mente manuq; precor.
Dum CÆSAR laurum gestabit, dumq; Poetæ,
Numinis inq; tuum floreat ille decus.

Amico suo svavissimo L. M.

M. Joachimus Matthias.

Quæ dudum meruit, jam præmia digna capesit,
ELIAS SCHEDIUS, cui pia vota placent.
Prosit honos, benè prosit honos, cum nostra Thalia
Non dignè applaudit, sit voluisse satis.

Ergò

Ergo quod faxit DEUS, & cui pondus inesse
JOVA velit, solitâ finio voce, salus.

Ita precatur

M. Lucas L. F. Bacmeisterus,
Rostoch. Megap.

Laurum, quâ tibi Vorticem Brabeuta
Inlustris decorat, SCHEDI virentem,
Grandi nostra Thaleja gratulari
Metro auebat; At, ecce! turbat omnes
Circos Fatum inopinum; Apollo Lymfæ
Hinc Permesidos obtegit cavernas,
Cyrham denegat, & Venus, leporem.
Obstupesco; stat hæc Coma; ipsa tandem
Vox & faucibus hæret. Unicum illud
Dico. Scis, Genio Sophocli olim
Orphei simul & Metris Homeri;
Et Flacci cerebro, Maronis & Nasonis
Venæ Numen inesse singulare,
Sed, qui TE legit, & tuæ Minervæ
Fœtus adspicit, illicò fateri
Hunc oportet, inesse Numen illis,
Quo calente calescis, & trahentes,
In sublime citis volas quadrigis.
Eja! perge tuum ciere plectrum
O tu, Castalii Madulsa cætus,
Flos cultissime, cultioris ævi,
Quatus optumus Optumi Parentis.
Perge, ô perge, tuum ciere plectrum,
Et tentare tuam pio Minervam.

Canatus

*Conatu; velut hanc Brabeuta Laurum;
Patronos Tibi sic Deus deinceps
Largos crede dabit, novo POETÆ.*

Hos, in recentem Fllii probisfimi Lau-
rum extemporaneos Phaleucos, ut
æqui boniq; consulat optimus & pi-
entissimus Dominus Parens, enixim
& peramanter rogat

M. DANIEL FRIDERICI,
Cantor Marian. Rost.

Delphica nunc juvenes, nunc Delphica laurus adul'
Cordatos etiam mactat honore viros. (tos)
Sic adeò nulli præcludit dona brabeutes
Lauriger, à verno nec fugit ore decus.
Testis adest SCHEDIUS vernanti floribus ævo,
Picta cuir aro tempora crine nitent,
Ecce coronatus VVinsæi munere Vates
Nominis acquirit carminis arte decus.
Scilicet argutos cycnus tener inter olores
Dulce Melissæo nectare fundit epos.
Digna cedro virtus hæc est impuberis ævi
Utpote quæ teneras sic beat aucta comas.
Dicite, qui Musis Phæboq; litatis alumni
Tale quid hoc ævo num reperire licet?
Fallor? an hoc ausim pro vero dicere: Musa
Vivet in hoc Schedio, Paule Melisse, tua.

ELIAS

ELIAS SCHEDIUS.

Ἐλεῖν ἄνθρωπον :

ES SCHEDII LAUS.

Nomina si quando tacitis elementaq; verto
Sensibus, ES SCHEDII LAUS, Anagram-
ma sonat.

Magnus enim Schedius, sinerent si fata, Melisus
Francus olor laudes diceret ipse tuas.

Tot monumenta tuæ numerantur, amice, Thalia,
Tot genii dotes ingeniiq; bona.

At, quia fata negant, tibi quod præstare Melisus
Ille nequit, tanto tu modo redde viro.

Nempe Melisæas decantans carmine laudes,
Svesce Melisæos ore referre modos.

Sic tua cum Schedio certabit fama Meliso
Ardua ferales effugitura rogos.

Benevolentia ergo

L. Mq. F.

M. Pancratius Amfelius, P. L. C.

Præstantissimo & Doctissimo Viro-Juveni,
Dn. ELIÆ SCHEDIO, amico
suo singulariter dilecto laureâ Cæsareâ Poë-
tica 6. Idus Quintileis solemniter re-
dimito.

Nomen & omen idem mecum, dulcissime Schedi,
Fers, facit hoc Pallas, præstat Apollo pater.
Omen idem, Schedi, mecum, tibi tempora laurus
Deportas uno dum tua cincta die.

Gratu-

Gratulor inde tibi simul & mihi gratulor idem:
Audit honore novo quousq; Poëta novus.
Maçte vi ingenio, facundo ludere versu
Mecum perge, satis laus sua cuiq; manet.

gratulatur
Johannes Remschedius, Goslarien-
fis Saxo: Poëta lauro Coronatus & Du-
c. lis Pædagogii Stetinensis Musicus.

Ter maximi JOVÆ DEL, summi Boni
Boniq; Fontis MŪSICA & POETICA
Sunt rivuli: Hinc DEVM Poëta & Musicus
Laudant; hic Organo, ille suavi carmine,
Uterq; pro metro sibi daco cælitus.
Id SCHEDI ELIA ut facillites pro viribus,
Donis IEHOVAH te ingeni maturius
Donavit; & vices tenens Apollinis
Tua frondibus Lauri virentis tempora
Intexuit. Sit ergo felix Laurea,
Virescat indies magisq; floreat,
Divini honos ut augeatur Nominis,
Res priva crescat, commodumq; publicum.

Benevoli favoris ergo ita gratulab:
Abraham Rumbheld, Not. Cæs.
Publ. Organicen & Civis Gustrov:

Quam tibi Apollinei quoq; laureaserta parata
Conspicor, & Vatam flos generose SCHEDI,

Gratu-

Gratulor ex animo de tanto munere honoris;

Gratulor ex animo, si geminare licet.

Heroum heroo recitantur carmine laudes,

Nostra sed exili carmine vota damus.

Florescas Vates, florescas, optima pangas

Carmina, per terras sic tua fama volat.

Amico suo optatissimo cecinit

Huldericus Amfelius, Rostoch;

Cantor Nicolaitanus.

IN HONOREM

Doctissimi

Dn. ELIÆ SCHEDII, Poëtæ Lau-
reati Cæsarei designati, Domini amici ac
favitoris officiosè colendi.

Quod te, doctè Schedi, lauro decoravit Apollo
Teq; choro Vatum Sacrum associavit, honorè

Congrator merito, præsentì carmine letus,

Quod curas inter Themidos, dictare Minerva

Sic voluit. Nunc mactè animi virtute novellâ

Parnasum contra injurias defende, recordans:

Sedibus athereis veniat quod spiritus iste.

Officios. m.

approperabat

Daniel Sandovv, S S. L L. St.

Ergo ut Poëtæ Laureati honoribus
Posthac cluat, Daphneidis

Virente

Virente lauri cingitur propagine
Illustre Schedii caput?
Sic nempe dudum Phæbo visum Apollini,
Suos beare sic solet:
Sic & novena quondam turba virginum
Proles Olympii Iovis
Vatem suum porrectâ fronde laureâ
Instruxit Ascraeum senem
Plenum sacro caelestis auræ spiritu,
Et voce doctâ promere
Ventura fata, seu laudare prosperos
Hominum labores, & Deum
Lataq; lege præcepere, se velit
Cantare primò & ultimò.
Hæc, docte Schedi sunt donata quæ tibi
Corona poscit Laureæ.
Sit ergò finis, & tuorum carminum
Sit dulce principium DEUS,
Non falsa furta, non incestus ignei
Amor Iovis tuam decet
Chelyn, procul jocus facesat improbus
Quo corruunt mores boni;
Sed casta, sed pios mores juvantia
Tua semper ornent carmina.
Sic nomen obtinebis, sic Parnassici
Collis ferère gloria.

honoris & amicitie causâ f.

Johannes Niebuer / Megapol. LL.
Stud.

Kugl

Κυρίω Ἡλίας Σχέδιος ποιητῆς
δαφνοφόρῳ συγχαίρειν.

Ὡς πόνῳ δαμάσκειν ἄθλον πρέπον ἐστὶν ἔ-
πεισον;

μη ἐργαζόμενοι ἐκπαινεῶσι μάθην.

ἔταις θυμοβαρῆ ὄψα πέρειπαι ἀξίον ἐστὶν

τὴν δρετὴν τίμην καὶ κλέος ἀθάνατον.

Τὸ πὺν ἐλλογίμε Σχέδιος πολυφίλτατε φίλε
σπεπιομένε σπεδῆ εὐδυνατῆ κραδίη.

Ἐκ τῶν παίδων ἔσμι κρεῖ μεμάθηκας ἀληθῶς

καὶ ἀκρεβῶς ῥοδέας τέχνας ἐλευθερίας

Ἄλλα μάλιστα ῥεόνον μακρὸν ποιήσει ἔδακας

Ἄμβροσίη τέχνη εὐγενέει πιλίαι.

Τένει ἀπειράμας κεφαλῆφι περσάπτα
Ἄπολλῶς

Τὰς καμάτας δάφνας δῆλα βραβεῖα πῆ.

Συγχαρῶ σοι ἐγὼ τέττε ποιητῆ ἀγαυέ,

ἀνθεῖν εὐχόμενε δάφνια φύλλα ἀεί.

Χρονόματόσιχον.

Ἡλίας εὐσυνετὸς Δάφνην Σχέδιος λάβειν
ἀγνήν

Ἐνδοξῶ βινεσ ἦν ἔθῃ ἐς κεφαλῆν.

Johannes VVitstochius, Pomer.

D

Not

Non nisi certanti pulchra est speranda corona,
Quam post insigni cum gravitate gerat.
Hoc quoq; gustasti certando Schedi adamande,
Ventum est, quo properas, præmia digna cape.
En tibi legitima titulum ratione parasti
Præmiaq; assidue sedulitatis habes.
En reliquis missis brevibus nunc aspice laurum
Quam tibi certanti Musa benigna dedit.
Perge, velut pergis, laudem venaberis amplam
Atq; pius capies præmia digna viris.
Præmia digna tibi capias virtute parata,
Artibus, ingenio, moribus, eloquio.

Amicæ gratulationis gratiâ scribebatur
Georgius Zabelius, Scholæ Gustr.
Succentor.

En veteri vatam laudes de more solemus,
Dignaq; clarorum facta referre virum.
Qui relegunt veterum præclara poemata vatam,
Ac sacra Pegasei numina fontis amant.
Propterea incipiam summis te extollere votis,
Musæ cum palmam hanc nunc tribuere tibi.
Laureaserta parant Musæ; dein carmina pangunt
Varniadum cætus; jusq; decusq; datur.
Felix Aönidum quem tanta caterva sororum
Carmine certatim condecorare studet.
Facta quis Æacidæ Mavortia nosset Achillis
Luce hac nî celebri carmine nota forent?
Sicce tibi rediit merces quoq; digna laboris
Assidui & patrii gloria magna soli.

Hinc

*Hinc tibi proffit honos, ut summus Iovah secundet
Comprecor, ac votis annuet ille meis.*

Simon Heinrici, Varn. Meg.
Schol. Gufr. Coll:

Devoto ingenuarum artium Cultori,
Dn. ELIÆ SCHEDIO, &c.
Poëtæ coronato.

I*pse tibi gignis laudem, famamq, decusq;
Ingenio laudem, famamq, decusq, labore.
O nimium felix! ô dextro numine cretus!
Insita te facies vegetæ probat indolis: omnem
Consecras mentem studiis, geniûq, vigorem
Quam bellè! hinc laudem, famamq, decusq, merère.
Hinc tua Cæsaream meruère poëmata laudem:
Hinc te perpetua dignatus Daphnide Phœbus.
O nimium felix Schedi dulcissima cura!
Proffit honor tantus, maneant Laus, Fama, Decusq.*

Scrib. Rostochl,
Volrad Clotz, Lippia-VVestph.

O*Schedi dilecte Deo, dilecte parenti,
Ingens spes patriæ, Pieridumq, decus!
Quâ reliqui vix bella gerunt, et ate triumphas,
Et circa collum laurea fert a geris.
Pompejus laudum cupidus Capuolia scandit
Curribus, hinc Magni commeruit titulum,
Sed titulus bellis, sed cæde & sanguine partus;
Verum longe aliud est tibi laudis iter*

C 2

Musarum

Musarum in studiis tu tempora prima iuvenit
Consumis, felix iudicii atq; oneris.

Signa iuventutis nondum umbravere labella
Plene & adhuc splendor lacteus oris adest,

Et tibiserta parant jam jam frondentia Musæ
Fronte coronatâ, ut carmina docta canas.

Sit felix, sit faustus honor, tibi comprecor, & sit
Majoris gradus ad culmen honoris. Ave.

Adproperab. RostochI,
Henricus VVackenroder.

STans acie, pugnans, miles vincens ut & hostem,
Præmia digna petit, præmia digna capit:

Musarum in castris pugnans sic fortiter, ille
Præmia digna petit, præmia digna capit.

Hocce tuum probat exemplum Doctissime Schedi,
Desudans armis Palladis assidue.

Unde dedit nuper tibi digna brabeja laborum,
Tempora dum lauru cinxit ubiq; tua

A Winsen Doctor, clarus, Suadela Themistos
Clara, Palatinus Cæsareusq; Comes.

Ergo hic cedat honos ut in omnipotentis honorem,
atq; tui ipsius commoda, corde precor.

Honoris & Amoris ergo f.
Nicolaus Bacmeisterus, Rost: Meg.

MOeonii à teneris fontis môx sedulus annis
Gustasti Latices, doctaq; Piëridum.

Assiduo studio volyisti scripta subinde,

Clara quibus facta est nominis aura tuæ.

Accipe

Accipe quapropter nunc pectore præmia leto,

Ut LARI cingat grata corona caput.

Sedulitatis enim summæ, magniq; laboris

A Musis, laudis grata corona datur.

Sic Amico suo applaudere voluit

Jacobus Anselius, Plav. Megap.

Dominus

Elias Schedius, Poëta Laureatus Cæsareus,

per ἀναξαρρατισμὸν, abject. asp. &

æ in a & e resolut.

O Sali, & cape laudes aurea, tu es carus, se se,

O Amicorum, mihi quos fides, &

Mutui conjunxit amoris ardor,

Prime, mi Schedi bone, gestienti

Pectore gaude,

O sali, & laudis capeserta dignus

Aurea exhausti studii & laboris

Præmia, hæc cui carus es, ipse donat

Munera Phæbus

Ob sui cultum, chorus en sororum

Ter trium applaudit, tibi gratulatur

Triga, quam blando Charites vocârunt

Nomine prisca.

Clara cur Tu non animi sereni

Signa demonstras? facilis Dearum

Cui favet cætus, Charitesq;, nec non

Præses Apollo.

Nec minus gaudet mea Musa tecum

O decus ratum, tibi fausta quævis

D 3

Poyet

Vovet, & sese merito teneri

Fundere vota

Fatur hæc: vivat, vigeatq; noster

Laurea donatus Apollinari

Schedius, semper velut alma Laurus

Floreat opto

Thomas VVismarus, Stetinensis.

Non multum Virtus celat, & inertia distant,
Sed sunt vicinis constituenda locis;

Nil rectè fecisse juvat, nisi & hoc sciat alter,
Ignotusq; capit præmia nulla labor.

Ut distent ergò Virtus & inertia, claræ
Virtuti suus est attribuendus honos.

Victores celebres hinc reddit magna triumphè
Gloria, & adjiciunt laurea ferta decus.

Hinc tua, mi SCHEDI, virtus clarescit, Apollo
Quando tibi lauri tempora sponde notat.

Hinc quando ornaris titulis & honore Poëtæ
Clari; fit clarus sum tuus ecce labor!

Ergò novos SCHEDI, merito tibi grator honores,
Quos tibi pro studiis turba novena tulit.

Et precor, ut titulus tibi sit novus iste salubris
Et tua laus volitet multa per ora Virum.

Jacobus Pölichius, Parchimo-Me-
gapol: S.S. Theol. Stud.

Cum jam scribendis, SCHEDI, consumpseris annos
In metris multos, atq; labore tuo

Att:.

artigeris tandem spacia infixa ultima metæ?
Non modo ferta dedit laurea APOLLO tibi,
Quæ vertex torus nidescere capit ut aurum,
Ast etiam quando Filius ipse DEI
Lætitiæ imponet sertum, si scribere pergas,
Quæ proba quæ pia sunt, hoc precor ipse tibi.

Paulus Grantzius, Grabov. Meg:

NON tales Arabum felicia rura recondunt
Divitias, neve unda Tagi, quæ fulva metalla
Faucibus eructat plenis & divite cornu,
Quales alma suis VIRTUS cultoribus offert.
Illa etenim pereunt, horaq; fugace teruntur,
Et fluitant, veluti quæ sortis cæca lubido
Pro lubitu haud æquo semper moderamine vorfat;
At VIRTUTIS opes nullo vincuntur ab ævo,
Sed durant superis Diis æquiparabile tempus.
Hinc meritò, SCHEDI, generosa mente beatas
Spernis opes Arabum, Fortunæ & munera spernis
Divitias quærens Virtutis. At illa labore
Ejus amicitiam, dona & sudore petentes
Nunquam reppulsam patier sinit: Illa virentem
Nunc igitur LAURUM tibi sacro & flore paravit,
Gratulor ex animo. Tu tantum audentior ito;
Immarcescibiles tibi conciliabit honores
LAURUS, posteritas quos tollet laude futura.

Bartholdus Gerdes, VVismar.

In

In Lauream Poëticam, &c.

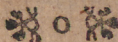
Ardua, non torpor, virtus sudore parata
Ætheris egregios vexit ad astra Viros,
Ingenuas igitur mentem formare per artes
Sic grave, conspici culmen honoris habet.
Interit argentum, fulvum consumitur aurum,
Et Tyriæ vestes, purpureæq; toga.
Inconstans spes fallit, opes, Fortuna Favoreq;
Fallunt, ex studiis gloria parta manet.
Gaude ergo ELIA, longè charissime AMICE
Gaude, dum capiti Laurus odora datur.
Hunc meritum mea Musa tibi gratatur honorem,
Quodq; tuis studiis præmia digna capis.
Tu virtute tua partim Clarissime sertum
O Schedi felix fereq; valeq; diu.

Zacharias Schofius, Luneb.

Ad Momum.

Cur tibi Mome locus fiet haud in fronte libelli
Mirari noli, livide, causa subest.
Adlatrare soles, & rodere clara Virorum
Nomina, livori prostat & omnè tuos
Hic morde, hinc latra, partes canis atq; fidelis
Suscipe, ne damnum quis dait, atq; vide.
Baubanti ossa cani debetur: quid tibi? Merces
En, sustis quernus digna laboris erit.

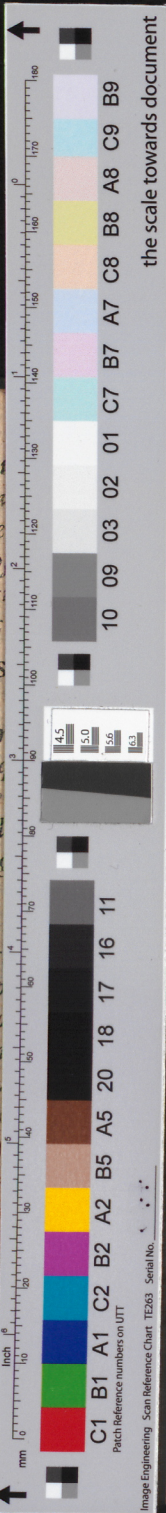
ELIAS G. F. SCHEDIUS P. L. C.

Fr. Keppien,
Buchbinder
in
ROSTOCK
bey der Marien-Kirche.

attigeris tandem spacia infixa
Non modo ferta dedit laurea
Quæis vertex totus nidescere ca
Ast etiam quando Filius ip
Latitiæ imponet fertum, si ser
Quæ proba quæ pia sunt, hoc
Paulus Grantzius

Non tales Arabum felicia
Divitias, neve unda Tagi, e
Faucibus eructat plenis & div
Quales alma suis VIRTUS cul
Illa etenim pereunt, horaq; fug
Et fluitant, veluti quæ sortis
Pro lubitu haud æquo semper
At VIRTUTIS opes nullo vinc
Sed durant superis Diis æquip
Hinc meritò, SCHEDI, genere
Spernis opes Arabum, Fortun
Divitias quærens Virtutis.
Ejus amicitiam, dona & sud
Nunquam reppulsam patier
Nunc igitur LAURUM tibi s
Gratulor ex animo. Tu tant
Immarscesibiles tibi concilia
LAURUS, posteritas quos tol
Bartholdus Ge

the scale towards document

leg:

at:

nis

em
avit

smar.

In